

PRYZSTRZEGANIE (1) *sb n*

[-strze-, -strzé-]; a jasne; w końcowym e wahania.

sg [N przysrzeganié; -é, -e.] ◊ A przysrzegani(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Postępowanie zgodne z jakimiś nakazami, regułami, normami, ich wypełnianie, przestrzeganie; *observantia, observatio* Cn [czego]:

Wyrażenia: »pilne przysrzeganie«: [stwierdziłem u Żydów] Swoię przeciw niemu [Bogu] chuć/ y pilne onego Bożego zakonu przyftrzeganie *CzechRozm* 67v.

[»prysrzeganie przykazania« : *MurzNT* 93 cf *Szereg*.]

»zakonu przysrzeganie«: *CzechRozm* 67v cf »pilne przysrzeganie«.

[*Szereg*: »wypełnianie abo przysrzeganie«: a co za wypełnianie abo przyftrzeganie przykazania bożego wniēm [młodzieńcu pytającym Jezusa o życie wieczne] było. *MurzNT* 93.]

2. [Dbanie, aby coś nie doznało uszczerbku; *custodia* Cn [czego]: które to rzeczy [tj. powietrze, potrawy itp.] tak miały dogądzać naturze, áby tylko sámá miará, á wczásné ich [starożytnych] przysrzéganie zdrowia [tj. zdrowia ich], zdrowie zachowywało. *OczkoPrzymiot* 249.]

Synonimy: 2. chowanie, dzierzenie, trzymanie.

Cf **PRYZSTRZEGAĆ**

ALKa, ZCh